

Historia rasy Shar - pei

Hodowcy rasy twierdzą, że liczy ona sobie przynajmniej 2000 lat. Dowodem na poparcie tej tezy miały być przedmioty składane wraz ze zmarłymi do grobu pochodzące z okresu dynastii Han (202 p.n.e.-220 n.e.) Nie da się jednak ukryć, że posążki psów wypalane z gliny można interpretować bardzo różnie i wielu hodowców (m.in. rasy chow chow, teriera tybetańskiego czy pekińczyka) w figurkach widzi swoje ulubione psy.

Niestety pies tej rasy jest prawdopodobnie psem dużo młodszym. Trudno bowiem znaleźć w opracowaniach kynologów opisów, które w jakikolwiek sposób były zbliżone do **shar pei** .

W 1981 roku ukazała się monografia na temat psów tej rasy autorstwa Paula D. Stranga i Eve C. Olsena. I tak, według badań obojga autorów, shar pei od stuleci zamieszkiwał prowincje położone wokół Morza Chińskiego. Prawdopodobnie psy te trzymane były jako psy myśliwskie do polowania na dziki a także jako czujne psy domowe. Dopiero w późniejszym czasie shar pei został wykorzystywany jako pies bojowy. Nazwa wymawiana w języku chińskim jak „sah-pay” oznacza tyle, co „pies o szorstkiej sierści”.

W 1971 roku ukazał się w kynologicznej prasie amerykańskiej artykuł, w którym opisano psa rasy shar pei. Pod zdjęciem psa dopisano, że jest to prawdopodobnie ostatni żyjący przedstawiciel tej rasy. Artykuł dostał się w ręce hodowcy psów z Hongkongu Matgo Law. Posiadał on wtedy około tuzina takich psów i postanowił podjąć się uratowania tej rasy. Psy z Hongkongu zaczęto wysyłać do Ameryki, gdzie udało się stworzyć kilka hodowli psów tej rasy.

Również w Europie powstały hodowle shar pei. W 1981 roku FCI uznało wzorzec tymczasowy zastąpiony później wzorcem ostatecznym.

Wzorzec rasy Shar - pei

WYGLĄD OGÓLNY

Aktywny, zwarty pies średniej wielkości, o kwadratowej sylwetce. Pofałdowana skóra na czaszce i kłębie, małe uszy i "hipopotamia" kufa nadają mu unikalny wygląd. Psy większe i mocniejsze niż suki.

ISTOTNE PROPORCJE

Wysokość w kłębie Shar-Pei'a jest niemal równa długości ciała, mierzonego od łopatki do guza kulszowego, zwłaszcza u psów. Długość kufy jest niemal równa długości czaszki.

USPOSOBIENIE

Pies opanowany, niezależny, wierny, przywiązany do swojej rodziny.

GŁOWA

Raczej duża w stosunku do wielkości tułowia. Skóra na czole tworzy zmarszczki przechodzące na policzki i niżej tworząc podgardle.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka:

Płaska i szeroka.

Stop:

Umiarkowany.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos:

Duży i szeroki, pożądaný czarny, ale każdy kolor dopuszczalny stosownie do umaszczenia.

Szerokie, rozwarte nozdrza.

Kufa:

Charakterystyczna dla rasy. Szeroka od nasady do wierzchołka nosa, nigdy zbieżna. Wargi i kufa dobrze wypełnione. Wybrzuszenie u nasady nosa dopuszczalne.

Pysk:

Pożądane niebiesko-czarne - język, podniebienie, dziąsła i wargi. Różowe plamy na języku dopuszczalne. Cały język różowy w wysokim stopniu niepożądany. U psów o jasnym umaszczeniu cały język jest jednolicie lawendowy.

Szczęki/zęby:

Szczęki mocne, dokładny zgryz nożycowy, tzn. górne siekacze szczelnie przykrywają dolne i są pionowo ustawione w szczękach. Wypełnienie dolnej wargi nie powinno być na tyle duże aby wpływało na zgryz.

Oczy:

Ciemne, w kształcie migdałów, o groźnym wyrazie. Jaśniejsze oczy dopuszczalne przy jasnym umaszczeniu. Skóra, fałdy i włosy otaczające oczy nie mogą zaburzać funkcjonowania oczu i powiek. Jakikolwiek ślad podrażnienia gałki ocznej, spojówki albo powiek w wysokim stopniu niepożądany. Oczy wolne od entropium.

Uszy:

Bardzo małe, dość grube, w kształcie trójkątów równobocznych, lekko zaokrąglone na końcach, wysoko osadzone, końcówki skierowane w stronę oczu, osadzone dokładnie nad nimi, szeroko, przylegające do czaszki. Stojące uszy w wysokim stopniu niepożądane.

SZYJA

Średniej długości, mocna, dobrze osadzona na łopatkach. Luźna skóra pod szyją, ale nie przesadnie.

TUŁÓW

Fałdy skóry na tułowiu u dorosłego psa w wysokim stopniu niepożądane, oprócz fałd na kłębie i u nasady ogona, gdzie są one umiarkowanie wykształcone.

Linia górna:

Lekko opadająca za kłębem; dalej wznosi się nieznacznie do lędźwi.

Grzbiet:

Krótki, mocny.

Lędźwie:

Krótkie, szerokie, lekko wysklepione.

Zad:

Raczej prosty.

Klatka piersiowa:

Szeroka i głęboka.

Linia dolna:

Lekko uniesiona w partii lędźwiowej.

OGON

Gruby i okrągły u nasady, stopniowo zwężający się do końca. Bardzo wysokie osadzenie ogona jest cechą charakterystyczną rasy. Może być noszony wysoko i zakręcony, ściśle skręcony albo słabo zwinięty noszony na boku. Brak lub skrócenie ogona w wysokim stopniu niepożądane.

KOŃCZYNY PRZEDNIE

Proste, średniej długości, o mocnym kośćcu. Skóra na przednich kończynach bez śladu fałd.

Łopatki:

Umięśnione, ustawione ukośnie.

Nadgarstki:

Lekko pochylone, mocne i elastyczne.

KOŃCZYNY TYLNE

Umięśnione, mocne, umiarkowanie katowane, oglądane z tyłu prostopadle ustawione do podłoża i równoległe do siebie. Fałdy skóry na udzie i podudziu, śródstopiu podobnie jak zgrubienia skóry na stawach skokowych niepożądane.

Pięty:

Nisko ustawione.

Łapy:

Średniej wielkości, zwarte, nie płaskie. Palce dobrze wysklepione. Na tylnych łapach brak ostróg.

RUCH

Pożądanym ruchem jest kłus. Krok swobodny, wyważony, dynamiczny długim wykrekiem, mocnym napędem tylnych kończyn. Łapy stawiane nieco zbieżnie przy zwiększonej szybkości. Sztwywny krok niepożądany.

SZATA

Włos:

Charakterystyczny dla rasy: krótki, szorstki i szczeciniasty. Włos jest prosty i nastroszony, ale na kończynach najczęściej przylegający. Brak podszerstka. Włos różnej długości od 1 do 2,5 cm. Nigdy nie korygowany.

Umaszczenie:

Wszystkie jednolite kolory oprócz białego dopuszczalne. Ogon i tylna strona ud może być jaśniejsza. Ciemniejszy odcień na grzbiecie i na uszach dopuszczalny.

WIELKOŚĆ

Wzrost: 44-51 cm w kłębie (17,5-20 cm)

WADY

Każde odstępstwo od wzorca należy traktować jako wadę. Jej ocena powinna być proporcjonalna do stopnia tego odstępstwa.

POWAŻNE WADY:

- zgryz inny niż nożycowy (niewielki tyłozgryz dopuszczalny).
- niewypełniona kufa.
- plamisty język (nie dotyczy różowych plam).
- duże uszy.
- nisko osadzony ogon.
- włos dłuższy niż 2,5 cm.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- płytka kufa z wyraźnym tyłozgryzem; przodozgryz.
- cały różowy język.
- dolna warga zawinięta tak, że zakłóca prawidłowość zgryzu.
- okrągłe, wyłupiaste oczy. Entropium, ektropium.
- skóra, fałdy albo włosy zakłócające normalne funkcjonowanie oczu.
- stojące uszy.
- skrócony ogon lub jego brak.
- niejednomaściste umaszczenie (albinotyczne, pręgowane, łaciate, czarne podpalane, czaprakowe).